

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Ek/408/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120249184
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120249184.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej M. O., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX K. K., právne zast. JUDr. Martinom Repáňom, advokátom, so sídlom Mamateyova 12, 851 04 Bratislava, proti povinnej B. E., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX I. M. XXX, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Jánom Debnárom, so sídlom exekútorského úradu Krná 84, 962 12 Detva, pod sp. zn. 199EX 164/20, v konaní o vymoženie 4.122,90,-EUR a trov exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/408/2020 zo dňa 28. apríla 2020, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/408/2020 zo dňa 28. apríla 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/408/2020 zo dňa 28. apríla 2020, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 86,15,-EUR.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, podaného prostredníctvom právneho zástupcu, doručeného súdu dňa 3.3.2020 sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávnenej, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12C/7/2017 zo dňa 2.9.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.2.2020 a vykonateľnosť dňa 7.2.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12C/7/2017-214 zo dňa 10.1.2020 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 62Ek/408/2020 dňa 6.3.2020 súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára, so sídlom exekútorského úradu Krná 84, 962 12 Detva. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 6.3.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/408/2020 zo dňa 28.4.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník skúmal tvrdenia povinnej o tom, že v základnom konaní zobrala návrh na vyporiadanie podielového vlastníctva späť zo zdravotných dôvodov po tom, ako jej oprávnená úmyselne ublížila na zdraví. Oprávnená k tvrdeniam povinnej uviedla, že sa nezakladajú na pravde a nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Uplatnila si náhradu trov konania, ktoré platila právnenému zástupcovi vo výške 86,15,-EUR. Vyšší súdny úradník po preskúmaní tvrdení povinnej a oprávnenej uviedol, že súd v exekučnom konaní musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Týmto rozhodnutím je viazaný a nie je oprávnený ho vecne

preskúmať, ani meniť. Vyšší súdny úradník ďalej uviedol, že tvrdenia povinnej nie sú relevantné pre účely prebiehajúcej exekúcie a že povinná neuviedla a nepreukázala súdu žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník preto konštatoval, že oprávnená dôvodne podala návrh na vykonanie exekúcie, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a návrh povinnej na zastavenie exekúcie preto považoval za nedôvodný a zamietol ho. Oprávnenej priznal náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie vo výške 86,15,-EUR.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnej doručené dňa 4.5.2020, podala povinná dňa 18.5.2020, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. V podanej sťažnosti povinná uviedla, že napadnuté rozhodnutie nepovažuje za vecne správne a najmä nie spravodlivé. Vo veci samej bola donútená zobrať návrh späť objektívnymi okolnosťami a to nepriaznivým zdravotným stavom a pod tlakom násilného správania sa oprávnenej (jej sestry) voči nej. Trovy konania o vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré má po späťvzatí návrhu platiť oprávnenej považuje za nespravodlivé. V exekučnom konaní navrhla aplikovať § 257 CSP, ktorého aplikáciu pripúšťa § 200 Exekučného poriadku. Dôvody hodné osobitného zreteľa boli podľa názoru povinnej dané už aj v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, aj keď pri späťvzatí návrhu, ich súd nemal dôvod skúmať. Tieto dôvody spočívajú v dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave povinnej, ktorá pre zdravotné problémy (spôsobené aj úmyselným konaním jej sestry - oprávnenej, vo veci čoho podala v posledných 6 rokoch viaceré trestné oznámenia) prišla o zamestnanie a o príjem a je ako čiastočne invalidná dôchodkyňa odkázaná na pomoc manžela, ktorý má tiež vážne zdravotné problémy a na pomoc dcéry. Celá situácia navyše vznikla iba preto, že sa snažila vysporiadať podielové spoluvlastníctvo s oprávnenou aby do budúca boli ich vzťahy urovnané, o čo jej sestra - oprávnená nejaví záujem a naopak, iba jej strpčuje život ničením a kradnutím vecí, zabíjaním a mrzačením domácich zvierat, ničením úrody a vysadením drevín. Takýto tlak považuje za šikanu a strpčuje to jej a jej rodine život psychicky aj fyzicky. Jej cieľom pritom bolo iba sa dohodnúť na vzájomnom vysporiadaní sa a nepreniesť do budúca tento nevysporiadaný stav na jej deti. To, že pod vplyvom viacerých okolností bola nútená zobrať dôvodne podanú žalobu späť a teraz musí niesť trovy konania iba ona, považuje za nanajvýš nespravodlivé. Preto žiada konajúci súd, aby tieto okolnosti zohľadnil a aby exekúciu vedenú voči nej zastavil a oprávnenej trovy nepriznal.

7. Súd dňa 3.6.2020 zaslal sťažnosť povinnej na vyjadrenie právneho zástupcovi oprávnenej, ktorý sa k nej vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní doručenom súdu dňa 9.6.2020. Vo svojom vyjadrení uviedol, že v napadnutom rozhodnutí súd jednoznačne a zrozumiteľne vysvetlil prečo návrhu povinnej nevyhovel. Jej námietky nemajú oporu v platnom práve. Tvrdenia o nespravodlivom rozhodnutí majú subjektívny základ a nemajú oporu v platnom práve. Exekučný súd nemá právomoc zvrátiť existenciu a záväznosť exekučného titulu a preto oprávnená považuje tvrdenia povinnej za procesnú obštrukciu, ktorej cieľom je iba oddialiť samotný výkon exekúcie. Takáto obrana povinnej nemôže mať za následok zrušenie exekučného titulu. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnená navrhuje, aby súd sťažnosť povinnej zamietol a priznal jej náhradu trov spojených s vyjadrením sa k sťažnosti povinnej vo výške 86,15,-EUR.

8. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Po preskúmaní veci sa sudca v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s tvrdeniami povinnej, uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Povinná neuviedla súdu žiadne skutočnosti predpokladané zákonom, ktoré by založili dôvod na zastavenie exekúcie. Súd preto dospel k záveru, že sťažnosť povinnej je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinnej v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinná, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Nestačí pritom tvrdenia súdu iba uviesť ale je potrebné ich aj preukázať. Skutočnosť, že sa povinná subjektívne nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v exekučnom titule, neznamená že jej tvrdenia bude preskúmať exekučný súd. Ako už uviedol aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnej v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

15. Pre uvedené právne závery je bez právneho významu, že v danom prípade exekučný titul zaväzuje povinnú, aby uhradila oprávnenej trovy konania po späťvzatí návrhu zo strany povinnej v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Tvrdenia povinnej, ktorá sa bráni tým, že v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania oprávnenej, nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Tieto skutočnosti mala povinná uplatniť v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný súd nie je oprávnený zmeniť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu vydané v inom súdnom konaní. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatuje, že exekučné konanie bolo zo strany oprávnenej začaté v celom rozsahu dôvodne.

16. Súd už iba dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnená disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý nebol zrušený, súd nemôže oprávnenej odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Napriek tomu, že povinná považuje rozhodnutie o trovách konania po späťvzatí ňou podaného návrhu na začatie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zo zdravotných dôvodov, t.j. bez meritórneho preskúmania ňou dôvodne podanej žaloby, za nespravodlivé, súd poukazuje na to, že povinná späťvzatím žaloby prejavila svoju vôľu nepokračovať ďalej v uvedenom súdnom konaní. To, že z prejavu jej vôle jej vznikli povinnosti s tým spojené, nemôže zmeniť exekučný súd tak, že exekučný titul odmietne vykonať. Exekučný súd by tak postupoval svojvoľne, arbitrárne a v rozpore so zákonom. Iba oprávnená je ten subjekt, ktorý disponuje

nielen exekučným titulom ale aj podaným návrhom na vykonanie exekúcie. Skutočnosť, že oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie aj proti svojej sestre a aj napriek tomu, že sa povinná snažila vysporiadať ich spoločné podielové spoluvlastníctvo, je preto iba na rozhodnutí a uvážení oprávnenej. Z hľadiska zákona, podala oprávnená návrh na vykonanie exekúcie v súlade s exekučným titulom a dôvodne.

17. K ďalším dôvodom uvádzaným povinnou, ktoré smerujú voči oprávnenej, ako sú tvrdenia o šikane, fyzickom a psychickom nátlaku a o ublížení na zdraví, exekučný súd uvádza, že nie je oprávnený ich preskúmať a povinná sa musí vo veci ich preskúmania obrátiť na orgány činné v trestnom konaní. Súd preto už iba pre úplnosť dáva oprávnenej aj povinnej do pozornosti, že za daného stavu ich vzájomných vzťahov, by bolo ich vzájomné majetkové vysporiadanie namieste.

18. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinná nepreukázala v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku a ani o zrušení exekučného titulu, či o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

19. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

22. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávnenou, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

23. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, súd priznal oprávnenej trovu právneho zastúpenia.

24. Súd konštatuje, že oprávnená má, v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie, vrátane konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/408/2020 zo dňa 28.4.2020, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, za dva úkony právnej služby a to za písomné vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a za písomné vyjadrenie k sťažnosti povinnej. Keďže náhradu za úkon právnej služby, za vyjadrenie sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, oprávnenej priznal v napadnutom uznesení vyšší súdny úradník, sudca rozhodoval iba o trovách oprávnenej súvisiacich s podanou sťažnosťou povinnej. Súd vychádzajúc zo sumy vo výške 4.122,90,-EUR, z ktorej si trovu uplatňovala oprávnená, priznal oprávnenej náhradu trov právneho zastúpenia, za úkon právnej služby, vyjadrenie k sťažnosti povinnej, sumu vo výške 86,15,-EUR, pozostávajúcu zo sumy 75,53,-EUR a z režijného paušálu vo výške 10,62,-EUR (v roku 2020). Náhradu zvýšenú o DPH si neuplatnila.

25. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku.

26. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).